

**Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen verontilitys-
laiksi ja laiksi tuloverolain 124 §:n muuttamisesta**

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 54/1998 vp verontilitysلاiksi ja laiksi tuloverolain 124 §:n muuttamisesta. Eduskunnalle on valtiovarainvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 18/1998 vp.

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää pikaisesti mahdollisuudet alentaa seurakun-

tien yhteisöverotuotto-osuutta joko suoraan kuntien hyväksi tai ohjattavaksi valtion osuuden korotuksen kautta vaikeuksissa olevien kuntien auttamiseksi, jolloin samassa yhteydessä selvitettäisiin myös seurakuntatyönantajan sosiaalivakuutusmaksujen taso.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Verontilityslaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Valtiolle, kunnille, seurakunnille, Kansaneläkelaitokselle, metsänhoitoyhdistyksille ja metsäkeskuksille (*veronsaajat*) tilitetään verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja ennakkoperintälaissa (1118/1996) tarkoitetut verot ja maksut sekä kiinteistöverot, työnantajan sosiaaliturvamaksut ja metsänhoitomaksut (*verot*) siten kuin tässä laissa säädetään.

Jos muualla laissa tai sen nojalla annetussa asetuksessa on tästä laista poikkeavia tilittämistä koskevia säännöksiä, niitä sovelletaan tämän lain asemasta.

Tämän lain säännöksiä noudatetaan soveltuvin osin tilitettäessä lähdeveroa Ahvenanmaan maakunnan kunnille.

2 §

Kertymän mukainen tilittäminen

Veronsaajien osuudet tilitetään verovuositain kunkin verovuoden kertyneestä verosta, josta on vähennetty maksetut palautukset ja ulkomaille Suomesta siirretyt verot ja johon on lisätty ulkomailta Suomeen siirretyt verot. Samassa yhteydessä maksetaan tai peritään veroon liittyvät veronlisäykset, viivekorot ja muut viivästysseuraamukset sekä korot, joita kutsutaan jäljempänä tässä laissa veroiksi.

Veronsaajalle tilitettävästä määrästä vähennetään ennen maksatusta veronsaajan ilmoit-

tamat ennakonpidätykset, työnantajan sosiaaliturvamaksut ja muut vähennettäviksi säädetty määrät, aikaisemmin vähentämättä jääneet määrät sekä samasta tai muusta verosta johtuvat takaisin perittävät määrät.

3 §

Tilitysajankohta

Tilitykset tehdään ja tilitettävät määrät maksetaan kertymisjaksoa ja palautusten maksukuukautta seuraavana kuukautena. Kertymisjaksona on kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneet määrät on kirjattu veronkantoviranomaisen postisiirtotilille, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Oma-aloitteisesti suoritettavia ennakonpidätyksiä ja työnantajan sosiaaliturvamaksua tilitettäessä kertymisjakso määräytyy ennakoperintälain 12 §:n 1—3 momentissa sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 5 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti. Jakson aikana kertyneeksi katsotaan myös ne määrät, joita koskevat yksilöivät veronsaajan ilmoitukset ovat saapuneet verovirastolle.

Kiinteistöveron kertymisjakso alkaa kalenterikuukauden seitsemäntenä päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden kuudentena päivänä.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen tilitykset tehdään ja tilitettävät määrät maksetaan kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy. Asianomainen ministeriö määrää maksuajankohdan.

4 §

Tilitysperuste

Kullekin veronsaajalle tilitettävät määrät perustuvat veronsaajien verovuosi-kohtaisiin jako-osuuksiin, jotka määräytyvät siten kuin 2 ja 3 luvussa säädetään.

Ennen jako-osuuden vahvistamista kertyneet tai palautetut määrät käsitellään edellisen verovuoden vastaavan veron yhteydessä. Tilitetyt määrät oikaistaan jako-osuuksien mukaisiksi, kun jako-osuudet on vahvistettu.

2 luku

Veronsaajien maksuunpanosuhteisiin perustuva tilittäminen

5 §

Jako-osuudet ennakoperintävaiheessa

Asianomainen ministeriö vahvistaa kutakin verovuotta varten ennakonpidätysten, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritettun jäännösveron jakamiseksi valtion-, kunnallis- ja kirkollisveroksi sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuksi sellaiset suhteelliset osuudet (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*), joiden mukaisiksi veronsaajaryhmien vastaavien osuuksien arvioidaan muodostuvan verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. Ministeriö vahvistaa myös niiden osuuksien laskentaperusteet, joiden mukaan kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kuntien ja seurakuntien kesken (*kuntien ja seurakuntien jako-osuudet*).

Jako-osuuksia tarkistetaan, jos käytettävissä saatuja verotustietojen tai muiden perusteiden muutosten arvioidaan johtavan jako-osuuksien muuttumiseen siten, että muutoksella on olennaisia vaikutuksia veronsaajille tilitettäviin tai tilitettyihin määriin. Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

Ennen jako-osuuksien vahvistamista ja tarkistamista asianomaisen ministeriön on kuultava kuntien keskusjärjestöä, Kirkkohallitusta, Ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitusta ja Kansaneläkelaitosta.

6 §

Maksuunpanon mukainen tilittäminen

Verot tilitetään veronsaajille maksuunpanosuhteiden mukaisten jako-osuuksien perusteella, kun verovuoden verotus on päätynyt. Ensimmäinen maksuunpanon mukainen tilitys tehdään siltä 3 §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitettulta kertymisjaksolta, jonka aikana verotus on päätynyt. Tämän tilityksen yhteydessä oikaistaan 4 §:n 2 momentin ja 5 §:n mukaan tehdyt tilitykset maksuun-

panoon perustuvien jako-osuuksien mukaisesti.

Jollei verotuksen päättymisestä ole erikseen säädetty, katsotaan verotus tilityssäännöksiä sovellettaessa päättyneeksi veron tai sen ensimmäisen erän eräpäivänä.

Jos eri verovelvollisryhmien verotus päättyy eri aikaan, verotuksen katsotaan tilityssäännöksiä sovellettaessa päättyneen, kun viimeisen verovelvollisryhmän verotus on toimitettu.

7 §

Oikaisutilitykset

Veronsaajakohtaiset jako-osuudet oikaistaan siten, että niihin sisällytetään myös veronsaajan hyväksi tai vahingoksi tehdyt maksuunpanon muutokset ja muut osuuksien lisäykset ja vähennykset. Ensimmäistä oikaisutilitystä lukuun ottamatta jako-osuuksista vähennetään myös kertymättä olevat verot, jotka käsitellään vastaavan suuruisina veronsaajan rasitukseksi tehtyinä maksuunpanon muutoksina.

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuja veroja ja metsänhoitomaksuja koskeva ensimmäinen oikaisutilitys tehdään verotuksen päättymiskuukautta seuraavana kuudentena kuukautena. Ensimmäinen kiinteistöveron oikaisutilitys tehdään verotuksen päättymiskuukautta seuraavana seitsemäntenä kuukautena. Toinen oikaisutilitys tehdään vuoden kuluttua ensimmäisestä oikaisutilityksestä. Myöhemmät oikaisutilitykset tehdään vuosittain maaliskuussa.

Ensimmäisen ja toisen oikaisutilityksen jako-osuudet lasketaan tilityksen tekemistä edeltävää kuukautta edeltävän kalenterikuukauden maksuunpano- ja kertymätietojen perusteella. Myöhempien oikaisutilitysten jako-osuudet lasketaan tilityksen tekemistä edeltävän vuoden joulukuun maksuunpano- ja kertymätietojen perusteella.

Oikaisutilityksessä oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan oikaisutilityksen jako-osuuksia. Oikaisutilityksen jako-osuuksia sovelletaan oikaisutilityksestä alkaen.

8 §

Lopputilitys

Verovuodelta tehtävä seitsemäs oikaisutili-

tys on lopputilitys, jonka jälkeen kysymyksessä olevalta verovuodelta ei tehdä verovuosi-kohtaisia tilityksiä.

9 §

Tilittäminen lopputilityksen jälkeen

Verovuodelta lopputilityksen jälkeen kertyvät ja palautettavat määrät käsitellään sen verovuoden tilitysten yhteydessä, jolta lopputilitys seuraavaksi tehdään. Nämä määrät tilitetään niiden jako-osuuksien mukaisesti, joita kysymyksessä olevan verovuoden tilityksissä sovelletaan.

Määriä, jotka tilitetään verovuodelta, jolta lopputilitys jo on tehty, ei käsitellä uudelleen myöhemmissä lopputilityksissä.

10 §

Yhtiöveron hyvityksen huomioon ottaminen

Tässä luvussa tarkoitetuissa tilityksissä sovellettavien jako-osuuksien perusteena oleviin maksuunpano-osuuksiin ei sisällytetä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) tarkoitettuja osingonsaajien hyväksi luettuja yhtiöveron hyvityksiä.

Valtion maksuunpano-osuudesta vähennetään pääomatulona verotettavaa osinkotuloa vastaava verovelvollisten hyväksi luettu yhtiöveron hyvityksen yhteismäärä.

Kaikkien veronsaajien maksuunpano-osuuksista tehtävät vähennykset lasketaan siten, että kunkin verovelvollisen hyväksi ansiotulona verotettavan osinkotulon perusteella luettu yhtiöveron hyvitys jaetaan hänen ansiotuloistaan maksuunpantujen verojen suhteessa ja näin saadut määrät lasketaan veronsaajittain yhteen.

3 luku

Yhteisöveron tilittäminen

11 §

Tilitettävä yhteisövero

Tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen suorittama tulovero, ennakko, ennakon täydennysmaksu ja täydennysvero (*yhteisövero*) tilitetään veronsaajille tässä luvussa säädettyjen jako-osuuksien perusteella.

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Verovuosina 1999 ja 2000 sovellettava valtion jako-osuus on 57 prosenttia, kuntien jako-osuus 40 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 3 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Verovuonna 2001 sovellettavien jako-osuuksien määrittämiseksi vuodelle 2001 vahvistettujen kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 7 §:ssä tarkoitettujen verotuloihin perustuvien valtionosuuksien tasausten valtionosuuksiin vaikuttava yhteismäärä verrataan vastaavaan yhteismäärään, joka saadaan laskemalla tasaukset verovuoden 1998 verotustietojen perusteella. Jos tasausten valtionosuuksiin vaikuttava yhteismäärä on suurempi kuin käytettäessä verovuoden 1998 verotustietoja, valtion jako-osuutta korotetaan ja kuntien jako-osuutta alennetaan. Jos valtionosuuksiin vaikuttavien tasausten yhteismäärä on pienempi kuin käytettäessä verovuoden 1998 verotustietoja, valtion jako-osuutta alennetaan ja kuntien jako-osuutta korotetaan. Edellä 1 momentissa säädettyjä jako-osuusprosentteja muutetaan siten, että verovuodelta 1999 maksuunpantuihin yhteisöveroihin sovellettuna muutos vastaisi markkamääräisesti tässä momentissa tarkoitettussa vertailulaskennassa saatua erotusta.

Verovuosina 2002 ja 2003 sovellettavia valtion ja kuntien jako-osuuksia määrittäessä sovelletaan vastaavasti 2 momentissa säädettyä seuraavin poikkeuksin:

1) verovuoden 2002 jako-osuuksia määrittäessä käytetään verovuoden 1998 sijasta verovuoden 1999 verotustietoja ja verovuodelta 1999 maksuunpantujen yhteisöverojen sijasta verovuodelta 2000 maksuunpantuja yhteisöveroja;

2) verovuoden 2003 jako-osuuksia määrittäessä käytetään verovuoden 1998 sijasta verovuoden 2000 verotustietoja ja verovuodelta 1999 maksuunpantujen yhteisöverojen sijasta verovuodelta 2001 maksuunpantuja yhteisöveroja; ja

3) laskettaessa määrää, johon vahvistettujen tasausten yhteismäärää verrataan, käytetään kunkin kunnan yhteisövero-osuuden määränä veronkantolain (611/1978) 12 d §:n mukaisesti viimeksi vahvistettujen jako-

osuuksien mukaista osuutta yhteisöverosta.

Verovuodesta 2004 lähtien sovelletaan verovuodelle 2003 vahvistettuja jako-osuuksia.

Edellä 1 momentista poiketen asianomainen ministeriö vahvistaa vuosittain verovuosina 2001—2003 sovellettavat veronsaajaryhmien jako-osuudet, kun kuntien valtionosuuslain 7 §:n mukaiset verotuloihin perustuvat valtionosuuksien tasaukset on vahvistettu.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 93,0233 prosenttia ja seurakuntien osuus 6,9767 prosenttia.

13 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet

Kunnan jako-osuus määräytyy verovuositain kunkin kunnan 2 momentin mukaisen yritystoimintaerän ja 4 momentin mukaisen metsäerän summan suhteellisena osuutena kaikkien kuntien vastaavien lukujen summasta. Evankelis-luterilaisen seurakunnan jako-osuus määräytyy vastaavasti.

Kullekin yhteisölle, lukuun ottamatta Metsähallitusta, verovuodelta maksuunpantu yhteisövero, vähennettynä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitetuilla osingonsaajan hyväksi luetuilla yhtiöveron hyvityksillä, jaetaan kunnittaiseksi yritystoimintaerän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus tässä momentissa tarkoitettusta yhteisöverosta vähennettynä 3 momentissa tarkoitettulla metsävero-osuudella jaetaan yksittäisten kuntien yritystoimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa (*yrittöimintaerä*).

Kuntien metsävero-osuus muodostetaan soveltamalla koko maan verovuoden metsän

puhtaaseen tuottoon, josta on vähennetty tuloverolain 140 §:n mukaisen siirtymäkauden ajaksi ansiotulona pidettävän metsätalouden puhtaan tulon verotukseen jääneiden metsänomistajien verovuoden metsän puhdas tuotto sekä kuntien ja kuntayhtymien omistamien metsien puhdas tuotto, verovuoden keskimääräistä kuntien tuloveroprosenttia (*metsävero-osuus*). Metsävero-osuuden määrä on vähintään 5 ja enintään 15 prosenttia kuntien yhteisöverosta.

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään kunnittaisia kantorahatuloja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisättyinä Metsähallitukselle maksuunpannuilla yhteisveroilla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

14 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien vahvistaminen

Asianomainen ministeriö vahvistaa kullekin verovuodelle alustavat ja lopulliset kunnan jako-osuuden laskentaperusteet kuntien yhteisöveroista ja evankelis-luterilaisen seurakunnan jako-osuuden laskentaperusteet seurakuntien yhteisöveroista kuultuaan kuntien keskusjärjestöä ja Kirkkohallitusta.

Alustavien jako-osuuksien 13 §:n mukaiset laskentaperusteet vahvistetaan ja niitä tarkistetaan siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Jako-osuudet oikaistaan 13 §:n mukaisiksi verovuoden lopullisiksi jako-osuuksiksi verovuoden säännönmukaisen verotuksen valmistumisvuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

15 §

Ahvenanmaan kuntien yhteisövero

Ahvenanmaan maakunnan kunnille tulevat yhteisöverot tilitetään erillään muista yhteisöveroista noudattaen erikseen säädettyjen ja määrättyjen perusteiden ohella soveltuvin osin tämän luvun säännöksiä. Muilta osin tilittämässä menetellään siten kuin tässä laissa säädetään.

16 §

Verovuosi-kohtainen tilittäminen

Verovuotta seuraavan seitsemännen kalenterivuoden jälkeen verovuodelta ei tehdä verovuosi-kohtaisia tilityksiä. Verovuodelta kertyvät ja palautettavat yhteisöverot tilitetään vanhimman verovuosi-kohtaisesti tilitettävän verovuoden jako-osuuksien mukaisesti.

4 luku

Korko

17 §

Oikaisutilityksien korko maksuunpanosuhteisiin perustuvissa tilityksissä

Ensimmäistä oikaisutilitystä lukuun ottamatta oikaisutilityksissä peritään korkoa verolle, jotka veronsaajalle on tilitetty liikaa, ja maksetaan korkoa verolle, joita veronsaaja ei ole oikea-aikaisesti saanut.

Toisessa oikaisutilityksessä korko lasketaan erotuksille, jotka saadaan, kun kuukausitilityksissä veronsaajalle tilitetyistä veroista vähennetään verot, jotka veronsaajalle olisi tilitetty, jos kuukausitilityksissä olisi käytetty oikaisutilityksessä vahvistettuja jako-osuuksia. Korkoa laskettaessa katsotaan kuukausitilitykset tehdyn 30 päivän välein.

Myöhemmissä oikaisutilityksissä korko lasketaan erotukselle, joka saadaan, kun edellisessä oikaisutilityksessä veronsaajalle tilitetyistä veroista vähennetään verot, jotka veronsaajalle olisi tilitetty, jos tässä oikaisutilityksessä olisi käytetty uusimman oikaisutilityksen mukaisia jako-osuuksia. Koronlaskussa käytetään 30 päivän ja vuoden jaksoja.

18 §

Korko erityistilanteissa

Veronsaajalta peritään tai tälle maksetaan korkoa myös silloin, kun tilitys on ollut virheellinen, kun veronsaajalle on myönnetty lykkäystä tilitetyn veron takaisin perimiseen, kun veronsaajalta perittävä määrä on 20 §:n nojalla siirretty perittäväksi seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä taikka kun veronsaajalle on maksettu tai tämä on maksanut muutoin tilityksissä käsiteltäviä veroja ennen tilitystä. Korkopäiviä laskettaessa kuukaudessa katsotaan olevan 30 päivää ja vuodessa 360 päivää.

Tässä pykälässä tarkoitettuja korkoja ei käsitellä uudelleen oikaisu- tai lopputilityksissä.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskeamisesta ja tilityksessä käsiteltävien verojen maksamisesta ennen tilitystä.

19 §

Korkokanta

Tilityksissä käytettävä korko lasketaan vuotuisena korkona. Korkokantana on Suomen Pankin vuosittain vahvistama viitekorko.

Verolle, jonka takaisinperintää on lykätty, korko lasketaan lykkäysajalta korotettuna neljällä prosenttiyksiköllä.

Olellaisen tilitysvirheen johdosta takaisin perittävä verolle, jota ei ole maksettu verovirastolle viimeistään perintäilmoituksen eräpäivänä, korko lasketaan viivästysajalta korotettuna neljällä prosenttiyksiköllä.

5 luku

Erinäiset säännökset

20 §

Takaisin perittävät verot

Jos veronsaajalle tilitettävät verot eivät riitä samassa tilityksessä vähennettävien ja takaisin perittävien määrien suorituksiksi, erotus siirretään perittäväksi seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä. Siirtyvän määrän

katsotaan olevan ensisijaisesti viimeisimmän verovuoden veroa. Veronsaaja voi suorittaa edellä tarkoitettun siirtyvän määrän seuraavaa tilitystä odottamatta.

Siirtyvä määrä käsitellään oikaisu- ja lopputilityksissä sen kuukausitilityksen osana, jonka yhteydessä se olisi peritty, jos sitä ei olisi siirretty.

21 §

Virhetilanteet

Jos veronsaajalle on erehdyksessä tilitetty liikaa tai liian vähän, virhe oikaistaan seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä.

Olellainen virhe on oikaistava, ja liian suurina tai liian pieninä tilitetyt verot on perittävä tai maksettava seuraavaa tilitystä odottamatta. Veronsaajalle maksettu tai tämän maksama määrä käsitellään oikaisu- ja lopputilityksissä 1 momentissa tarkoitettun tilityksen osana. Takaisin perittävästä määrästä on veronsaajalle lähetettävä perintäilmoitus.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu oikaisu voi koskea yksittäistä tai yksittäisiä veronsaajia, jos sen vaikutus muiden veronsaajien osuuksiin ei ole merkittävä.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin virhe on olellainen ja milloin oikaisua ei pidetä merkittävänä.

22 §

Lykkäykset

Jos veronsaajalta peritään takaisin jo tilitettyjä veroja, verohallitus voi määräämillään ehdoilla veronsaajan hakemuksesta myöntää lykkäystä takaisin perimiseen.

23 §

Yhteisön tuloveroa vastaava verotettava tulo

Kunnan ja seurakunnan osuudet verotuksen päättymisen yhteydessä vahvistetusta yhteisöjen tuloverosta muunnetaan laskennalliseksi verotettavaksi tuloksi tai verovuoden veroäyriksi soveltamalla kunkin kunnan ja seurakunnan verovuoden tuloveroprosenttia tai veroäyrin hintaa.

24 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Verohallitus antaa tilitysmenettelyä koskevat tarkemmat määräykset.

6 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

Tällä lailla kumotaan:

1) 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantalain (611/1978) 2 a ja 3 luku ja 30 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 a ja 3 luku niihin myöhemmin tehtyne muutoksineen ja 30 §:n 2 momentti laissa 1034/1978; sekä

2) 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 30 ja 32 §, sellaisena kuin niistä on 32 § laissa 1560/1995.

Kumottuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen tilitettäviin veroihin siten kuin 26—31 §:ssä säädetään.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

26 §

Lain piiriin ensi vaiheessa tulevat verot

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetut muut kuin yhteisöverot sekä ennakoperintälaissa ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa tarkoitetut verot tilitetään tämän lain mukaisesti verovuodesta 1998 alkaen. Verovuoden 1997 veroihin tätä lakia sovelletaan lain voimaantulopäivästä.

Metsänhoitomaksun tilittämisestä on vastaavasti voimassa, mitä 1 momentissa säädetään.

Kiinteistövero tilitetään tämän lain mukaisesti vuodelta 1998 määrättävästä kiinteistöverosta alkaen.

Ahvenanmaan maakunnan kunnille tilitet-

tävään lähdeveroon sovelletaan tämän lain säännöksiä lain voimaantulopäivästä.

Yhteisöveroihin sovelletaan tämän lain säännöksiä verovuodesta 1999 alkaen, ja ne tilitetään tämän lain mukaisesti ensimmäisen kerran helmikuussa 1999 tehtävässä tilityksessä.

27 §

Aikaisempien vuosien verojen tilittäminen

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuja muita kuin yhteisöveroja tilitetään tämän lain mukaisesti seuraavasti:

1) verovuoden 1988 ja sitä aikaisempien verovuosien verot kalenterivuoteen 1999 kohdistuvista kertymistä, palautuksista ja muista tilitystapahtumista alkaen;

2) verovuoden 1989 verot kalenterivuoteen 2000 kohdistuvista kertymistä, palautuksista ja muista tilitystapahtumista alkaen;

3) verovuoden 1990 verot kalenterivuoteen 2001 kohdistuvista kertymistä, palautuksista ja muista tilitystapahtumista;

4) verovuosien 1991 ja 1992 verot 1 päivästä tammikuuta 1999;

5) verovuosien 1993—1996 verot 1 päivästä tammikuuta 2000.

Verovuoden 1996 ja sitä aikaisempien verovuosien metsänhoitomaksut tilitetään tämän lain mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000.

Vuosilta 1994—1997 määrättävät kiinteistöverot tilitetään tämän lain mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 ja vuoteen 1993 kohdistuvat 1 päivästä tammikuuta 1999.

Verovuoden 1998 ja sitä aikaisempien verovuosien yhteisöverot tilitetään tämän lain 16 §:n mukaisesti kutakin verovuotta seuraavan kahdeksannen kalenterivuoden alusta. Muita tämän lain säännöksiä sovelletaan verovuoden 1998 ja sitä aikaisempien verovuosien yhteisöveron tilityksiin helmikuussa 1999 tehtävästä tilityksestä.

28 §

Aikaisemman lain soveltaminen

Ennen 26 ja 27 §:ssä tarkoitettuja määräaikoja verot tilitetään siten kuin veronkantalaisissa ja kiinteistöverolaisissa sekä niiden nojalla säädetään.

29 §

Ennakonpalautusten vähentäminen verovuosilta 1997 ja 1998 tehtävissä tilityksissä

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ennakonpalautukset verovuosilta 1997 ja 1998 vähennetään tämän lain 3 §:stä poiketen verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

30 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien määräytyminen verovuosilta 1999—2001

Verovuosien 1999 ja 2000 yhteisöverojen tilityksissä 13 §:n mukaisten jako-osuuksien painoarvo on 50 prosenttia ja veronkantolain 12 d §:n mukaisesti viimeksi vahvistettujen jako-osuuksien painoarvo 50 prosenttia. Näin määrättyjä jako-osuuksia korjataan siten, että niiden mukaan tuleva kunnittainen yhteisöveron määrä eroaa veronkantolain 12 d §:n mukaisesti vahvistettujen jako-osuuksien mukaan lasketusta vastaavasta määrästä enintään 1 500 markkaa asukasta kohden. Seurakuntien osalta menetellään

vastaavasti siten, että ero on enintään 110 markkaa asukasta kohden.

Verovuonna 2001 sovellettavia 13 §:n mukaisesti määräytyviä jako-osuuksia korjataan siten, että niiden mukaan tuleva kunnittaisen yhteisöveron määrä on enintään 4 000 markkaa pienempi asukasta kohden kuin veronkantolain 12 d §:n mukaisesti vahvistettujen jako-osuuksien mukainen vastaava määrä.

Vahvistettaessa verovuosien 1999 ja 2000 alustavien jako-osuuksien laskentaperusteita voidaan 13 §:n 2 momentissa tarkoitettuja konserneja koskevien tietojen sijasta käyttää Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin konsernitietoja.

31 §

Korot siirtymäaikana

Veronsaajille maksettavat ja näiltä perittävät 27 §:ssä tarkoitettuihin veroihin liittyvät korot ja korotukset lasketaan siten kuin veronkantolaissa ja kiinteistöverolaissa sekä niiden nojalla säädetään. Tämän lain voimaantulopäivästä kuukausittainen korkoprosentti määräytyy kuitenkin 19 §:ssä tarkoitetusta vuotuiskorosta johdettuna.

Laki**tuloverolain 124 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 5 momentti sekä

muutetaan 124 §:n otsikko sekä 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 ja 3 momentti laissa 1263/1997, seuraavasti:

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulojen tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 28. Yhteisöjen ja yhteisetuuksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaisissa (/).

Yhteisön ja yhteisetuuden Ahvenanmaan maakunnasta saadusta tulosta suoritetaan kuitenkin verovuosilta 2001—2003 veroa valtiolle 15,96 prosenttia.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettun osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 12,04. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilitys-

laissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 1998

